

[Fiskeriministeren]

vil jeg gerne understrege, at der tages et hensyn til de mindre fartøjer i torskefiskeriet i Østersøen.

Reguleringerne er delt ind på den måde, at vi har forskellige kategorier, og man kan vel stort set sige, at fartøjer under 12 m får en så stor kvote, at der egentlig ikke er nogen begrænsning for den. Endvidere er der fartøjer fra 12 til 16 m, der også får deres kvote, og endelig er der fartøjer fra 16 til 22 m. Men den største kategori er altså 22 m, og det svarer vel til et fartøj på 60-70 t. Det vil sige, at et fartøj på 32 m ikke får mere end et fartøj på 22. De ligger i samme kategori. Det er for at tage specielle hensyn til mange af de mindre fartøjer, som er hjemmehørende i Østersøregionen.

Det er da klart, at de, der har de store fartøjer – og der sidder formentlig nogle i tilhøreren her i dag med fartøjer på 35 m – vel gerne havde set, at de kunne få nogle større kvoter. Men har der været om ikke 100 pct. enighed om det i Reguleringsudvalget, så er det i hvert fald blevet besluttet, at sådan skal det være.

Fru Marianne Jelved var inde på problemerne i forbindelse med fiskepleje. Jeg synes, det er meget spændende, hvad vi kan gøre med fiskeplejen, og jeg er helt enig i, at vi skal have dette spørgsmål undersøgt til bunds så hurtigt som overhovedet muligt med henblik på at se, om vi kan få en væsentlig forbedring af fiskemulighederne ved en aktiv fiskepleje.

Jeg vil også gerne give mit tilsagn om, at vi, hvis vi kan bevise, at det nytter, vil gå ud og se, om vi kan få andre EF-lande og andre Østersølande med ind i nogle projekter, så der virkelig bliver gjort en stor indsats på fiskeplejeområdet.

Hr. Lysholm Christensen var inde på mange spørgsmål, bl.a. flerartsprincippet. Jeg er enig i de betragtninger, som hr. Lysholm Christensen gav udtryk for, og jeg synes også, der ligger mange gode ideer i, om man kunne finde frem til en fredning af fiskene, når de skal gyde, men her har vi et meget kompliceret spørgsmål, bl.a. i Østersøen. For hvis vi ikke kan få Østersøen lavet til et åbent hav, vil det stort set kun være danske fiskere, der skal indstille fiskeriet, og derfor er det selvfølgelig vigtigt for os, hvis disse tanker skal dyrkes og skal være en del af beslutningerne i Den Baltiske Fiskerikommission om at frede torsken i gydeperioden, at det

bliver på det tidspunkt, hvor Østersøen er åben, så danske fiskere ikke er de eneste, der så at sige skal betale for denne bevaringsforanstaltning.

Jeg er enig med hr. Lysholm Christensen i, at vi skal prøve at gøre det forsøg med at få kombineret ophørsstøtteordningen med nybyggeri. Men det er som sagt en kompliceret sag. Det er ikke nemt.

Fru Eva Fatum var inde på spørgsmålet om Østhjælpuljen. Jeg synes, vi skal – og det vil jeg gerne sige her fra talerstolen – prøve at se de konkrete projekter for at afgøre, om de kan indarbejdes i Østhjælpuljen. Jeg ved, at finansministeren har udtrykt en meget positiv holdning til netop Bornholms situation, og derfor er jeg ikke et sekund i tvivl om, at vi bør se på det, hvis det kan falde ind under de rammer. Men vi skal ligesom have noget konkret på bordet.

Til sidst vil jeg gerne sige i anledning af hr. Niels Anker Kofoeds bemærkninger om bevaringen af fiskebestandene og det med Østersøen som et åbent område, at det er vigtigt, hvis vi skal løse problemerne for ikke blot Bornholms fiskere, men også de fiskere, som nu har fisket i Østersøen igennem mange generationer.

Til allersidst vil jeg udtrykke min tilfredshed med den dagsorden, som er foreslået af hr. Svend Aage Jensen, fru Marianne Jelved og hr. Lysholm Christensen. Jeg synes, det er en god dagsorden, og det skulle glæde mig, hvis Folketinget kunne vedtage den med et stort flertal. For den giver os mulighed for at arbejde videre med de problemer, som vi arbejder med og har arbejdet med længe. Og det synes jeg også at fiskerierhvervet har fortjent.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil blot sige til fiskeriministeren, at han nu ikke havde behøvet at tage det, jeg sagde om Østersøen, som udtryk for en skosen på nogen måde. Det, jeg gjorde, var rent faktisk at rose fiskeriministeren for, at han havde fået noget fornuftigt igennem med de drivnet i Østersøen, fordi det netop ikke er en del af Vesterhavet eller Nordsøen, eller hvad man ellers vil kalde det. Jeg skal nok vare mig helt for de åbne have; det kan jeg forstå man ikke vil kalde det.